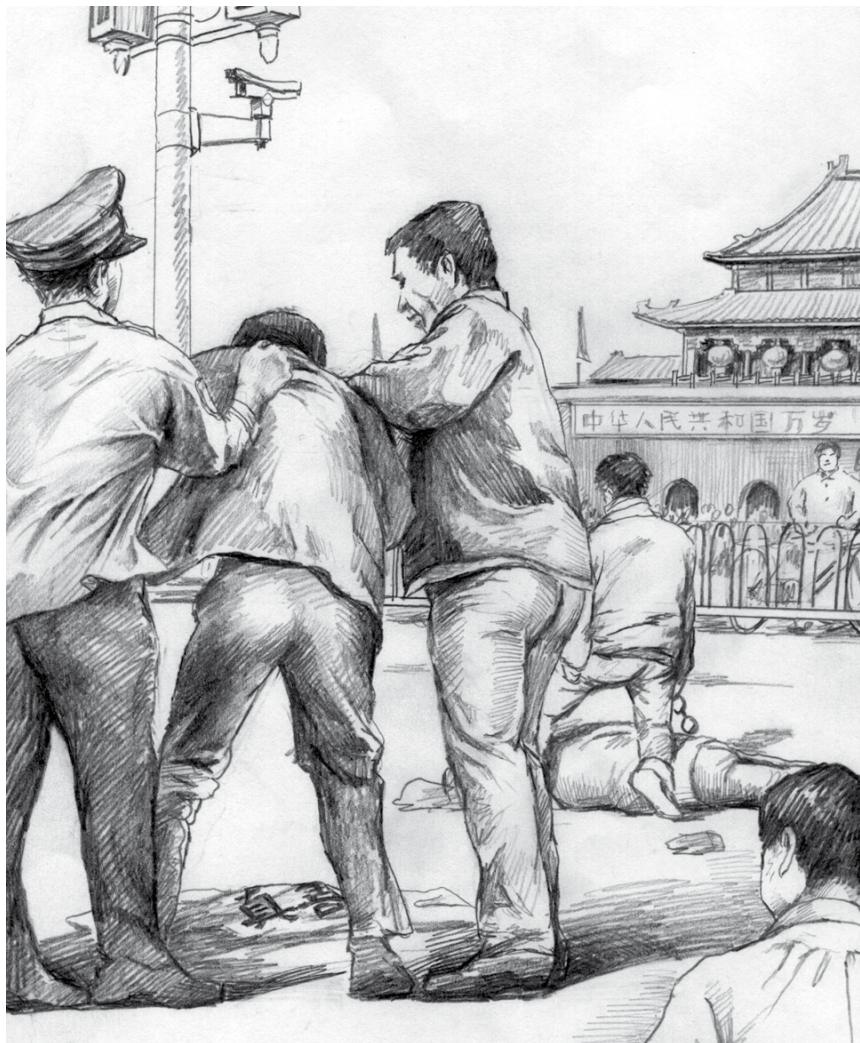


KOMENTÁŘ PÁTÝ: TAJNÁ DOHODA ŤIANG CE-MINA S ČKS O PRONÁSLEDOVÁNÍ FALUN GONGU



ÚVOD

38-letá paní Čang Fu-čen byla pracovnice parku Sian-che ve městě Pching-tu, provincie Šan-tung. V listopadu byla unesena státními orgány, když jela apelovat za Falun Gong do Pekingu. Podle ověřených zpráv ze zdrojů, které jsou s případem obeznámeny, byla policií mučena a ponižována – vysvlékli ji donaha a oholili jí hlavu. Připoutali ji k posteli s roztaženými končetinami. Takto svázána byla nucena vykonávat i základní lidské potřeby. Policisté jí vstříkli toxickou látku neznámého složení. Po injekci u ní nastaly kruté bolesti, ze kterých téměř zešilela. S bolestí zápasila, dokud jí nakonec nepodlehla. Celý proces sledovali zástupci místního Úřadu 610. (Zpráva z 31. května 2004, <http://en.minghui.org>.)

34-letá paní Jang Li-žung z města Ting-čou v provincii Che-pej praktikovala Falun Gong. Z toho důvodu byla její rodina často zastrašována a pronásledována policií. Policejní razie, která se odehrála v noci na 8. února 2002, manžela paní Jang velmi rozrušila. Také se bál, že ztratí svou práci řidiče v Meteorologickém ústavu. Nesnesl psychický nátlak, který na něj policie vyvíjela, a druhý den ráno, když prarodiče nebyli doma, svou ženu uskrtil. Tragicky zemřelá Jang Li-žung po sobě zanechala desetiletého syna. Muž krátce nato ohlásil incident na policii, která přispěchala na ještě teplém těle vykonat pitvu. Vyňali z těla paní Jang mnoho orgánů, a zatímco je vyjímali, její tělo stále vyzařovalo teplo a bez přestání krvácelo. Zaměstnanec Úřadu veřejné bezpečnosti v Ting-čou k tomu řekl: „To nebylo zkoumání mrtvého těla, ale pitva zaživa!“ (Zpráva z 25. září 2004, <http://en.minghui.org>.)

V táboře nucených prací Wan-ťia v provincii Chej-lung-ťiang byla žena v sedmém měsíci těhotenství zavěšena na dřevěný trám. Ruce měla svázané silným provazem, který byl provlečen přes kladku. Policisté odkopli stolicí, která ženu podepírala, a ta zůstala viset ve výšce tří až čtyř metrů nad zemí. Jeden konec lana procházel kladkou a druhý drželi v ruce dozorcí vězňice. Když dozorcí lano popotáhli, zůstala viset ve vzduchu. Když lano pustili, spadla na zem. Tímto způsobem ženu mučili, dokud nepotrčila. Jejího muže donutili, aby toto mučení sledoval. (Z rozhovoru s paní Wang Jü-č', která byla mučena po dobu více než 100 dní v pracovním táboře Wan-ťia – zpráva z 15. listopadu 2004, <http://en.minghui.org>.)

Tyto šokující a tragické příběhy se odehrály v dnešní moderní Číně. Jde pouze o několik z nespočetného množství případů, které se za posledních pět let brutálního pronásledování Falun Gongu odehrály.

Od 70. let, kdy Čína zahájila své ekonomické reformy, se ČKS snažila před mezinárodním společenstvím ukazovat, jak je dobrotivá a liberální. Teprve iracionální, brutální a krvavé pronásledování Falun Gongu dalo v posledních pěti letech světové veřejnosti možnost opět spatřit její pravou tvář. Je to největší hanba v historii potlačování lidských práv Čínskou komunistickou stranou. U čínské veřejnosti postupně převládl názor, že se ČKS zlepšuje a dělá pokroky, lidé si zvykli, že zvěrstva páchaná domácí justicí byla svalována na nízkou morálku policistů. Brutální a systematické pronásledování Falun Gongu, které prosáklo všemi společenskými vrstvami země, však tuto iluzi přeměny zcela zničilo. Mnoho lidí teď uvažuje nad tím, jak vůbec mohlo k takovému bestialnímu pronásledování dojít. Společenský řád země se po chaotickém období kulturní revoluce (před dvaceti lety) stabilizoval, proč tedy Čína musela vstoupit do další, podobně děsivé etapy? Proč je Falun Gong, který vyznává principy „pravdivosti, soucitu a snášenlivosti“ a svobodně se cvičí ve více než 100 zemích světa, pronásledován pouze v Číně a nikde jinde? Jaký je vztah mezi Ťiang Ce-minem a komunistickou stranou v této perzekuci?

Ťiang Ce-min postrádá nejen schopnosti, ale i morální bezúhonnost. Bez precizně vyladěného a lží poháněného vražedného stroje, jakým je ČKS, by nebyl schopen spustit tuto genocidu – genocidu, která je celostátní, a v některých případech dokonce sahá za hranice Číny. Stejně tak samotná ČKS by se nevydala proti proudu historie, směru dosavadních ekonomických změn a snah navázat kontakt se světem, kdyby zde nebyl tvrdohlavý diktátor, který trval na tom, že udělá věci po svém. Tajná dohoda mezi Ťiang Ce-minem a ČKS, jejich spolupráce a vzájemné souznění zesílily zvěrstva pronásledování do nevídaných rozměrů.

I. STEJNÁ HISTORIE A STEJNÝ PŮVOD PŘINÁŠEJÍ STEJNÉ KATASTROFICKÉ DŮSLEDKY

Ťiang Ce-min se narodil v roce 1926 – v roce plném nepokojů. Stejně jako ČKS maskuje svou krvavou historii, tak i Ťiang Ce-min skrývá před

komunistickou stranou a čínskou veřejností skutečnost, že byl zrádcem svého národa.

V době, kdy mu bylo 17 let, byla 2. světová válka v plném proudu. Když mladí vlastenci jeden po druhém odcházeli na frontu bojovat proti Japonsku za záchranu Číny, Ťiang Ce-min se rozhodl jít studovat na vysokou školu. Od roku 1942 navštěvoval Centrální univerzitu v Nan-ťingu, která byla založena loutkovým režimem Wang Ťin-weje a byla pod kontrolou Japonců. Vyšetřování různých zdrojů napovídá, že skutečným důvodem toho bylo, že Ťiangův biologický otec – Ťiang Š'-fün – byl v době, kdy Japonsko okupovalo čínskou provincii Ťiang-su, vysokým hodnostářem na oddělení protičínské špionáže v japonské armádě. Ťiang Š'-fün byl zrádcem Číny.

Co se týče zrady a podvodu, jsou Ťiang Ce-min a ČKS stejní. Cit a pochopení pro čínský lid jim chybí do takové míry, že se opovažují bezstarostně vraždit nevinné lidi.

Aby Ťiang povýšil a finančně si pomohl, až ČKS vyhraje občanskou válku, vymyslel si, že byl adoptován a vychován svým strýcem Ťiang Šang-čchingem. Ten vstoupil do strany už jako mladík a později byl zastřelen bandity. Díky své šikovně zkonstruované rodinné historce byl Ťiang zanedlouho povýšen z funkce místního úředníka na náměstka ministra elektronického průmyslu. Ťiang nezískal povýšení díky svým schopnostem, ale díky kontaktům, které měl. Během svého funkčního období tajemníka ČKS v Šanghaji usilovně podlézal stranickým hodnostářům Li Sien-nienovi a Čchen Jünovi, kteří sem každoročně přijížděli na Jarní festival. Již jako tajemník strany dokonce čekal několik hodin ve sněhových závějích, jen aby mohl Li Sien-nienovi osobně předat narozeninový dort.

Masakr na náměstí Tchien-an-men 4. června 1989 byl dalším zlomem v životě Ťiang Ce-mina. „Vyhoupl“ se do funkce generálního tajemníka ČKS, a to tak, že nechal zrušit liberální deník *Hlasatel světové ekonomiky*, dal uvěznit předsedu Lidového kongresu Wan Liho a navíc masakr všestranně podpořil. Krátce před začátkem masakru poslal Ťiang Ce-min tajný dopis Teng Siao-pchingovi, v němž žádal, aby byla proti studentům použita „rázná opatření“, protože jinak „by strana i národ byly v ohrožení“. Během uplynulých 15 let nechal Ťiang ve jménu „stability strany jako naprosté priority“ bezohledně potlačit a vyvraždit všechny disidenty a skupiny obyvatelstva, které měly odlišné názory.

Od roku 1991, kdy Rusko a Čína začaly mapovat společnou hranici, Ťiang Ce-min uznal výsledky vpádů carského Ruska a bývalého Sovětského svazu do Číny a přijal všechny nerovné smlouvy mezi Ruskem a Čínou. Tím způsobil, že Čína ztratila území o ploše větší než milion čtverečních kilometrů.

Ťiang Ce-min zfalšoval osobní minulost a předstíral, že je sirotkem mučedníka ČKS, přičemž ve skutečnosti byl nejstarším synem čínského zrádce. Následoval tak příklad podlosti ČKS. Svou podporou masakru ze 4. června a potlačení demokratických hnutí a náboženství přijal za své vyhlazovací praktiky strany. Pod dojmem toho, že Čína je pod nadvládou Sovětského svazu „zástupcem Komunistické internacionály pro Dálný Východ“, rozdával Ťiang „jen tak“ území své vlasti a následoval tak zrádcové chování komunistické strany.

Ťiang Ce-min a ČKS se dělí o stejně hanebný původ a historii. Stejně tak vždy sdíleli i pocity strachu a nejistoty ohledně toho, jak dlouho budou ještě u moci.

II. ŤIANG CE-MIN A ČKS SE BOJÍ „PRAVDIVOSTI, SOUCITU A SNÁŠENLIVOSTI“

Historie komunistických hnutí ve světě je psána krví milionů lidí. Téměř každá komunistická země prošla procesem podobným Stalinovu kontrarevolučnímu útlaku v Sovětském svazu, během něhož byly vyraženy desítky milionů nevinných lidí. V devadesátých letech se Sovětský svaz rozpadl a východní Evropa prošla obrovskými změnami. Komunistický blok tak „přes noc“ ztratil více než polovinu svého území. ČKS se z této lekce poučila a uvědomila si, že přestat s útlakem a umožnit svobodu slova znamená kopat si vlastní hrob. Kdyby lidem byla dovolena svoboda projevu, jak by potom mohla ČKS ukrývat zvěrstva, která spáchala? Jak by mohla ospravedlnit svou falešnou ideologii? Pokud by utlačování lidí skončilo a oni přestali být zastrašováni, nevybrali by si snad jiný způsob života, než nabízí komunismus? Jak by si potom mohla strana udržet sociální základnu nezbytnou pro své přežití?

ČKS zůstává ve své podstatě stále stejná, bez ohledu na to, jaké změny provedla na povrchu. Po masakru 4. června dal Ťiang Ce-min příkaz „zlikvidovat všechny elementy způsobující nestabilitu hned v počáteční fázi“.

Vystrašen na nejvyšší míru se rozhodl, že nikdy nepřestane veřejnosti lhát do očí a že bude pokračovat v jejím útlaku, dokud nebude zcela paralyzována.

Právě během tohoto období byl v Číně představen Falun Gong. Zpočátku ho mnozí považovali za druh čchi-kungu s výjimečně dobrým účinkem na udržení zdraví a dobré kondice. Později lidé zjistili, že podstata Falun Gongu není jen v pěti jednoduchých cvičeních. V základu vede lidi k tomu, aby se stali lepšími, a to skrze hodnoty „pravdivosti, soucitu a snášlivosti“.

FALUN GONG UČÍ „PRAVDIVOST, SOUCIT A SNÁŠENLIVOST“, KOMUNISTICKÁ STRANA ŠÍŘÍ „LEŽ, NENÁVIST A BOJ“

Falun Gong učí lidi, aby byli pravdivými: tedy, aby mluvili pouze pravdu a konali čestně a pravdivě. ČKS se opírá o lži, s jejichž pomocí vymývá lidem mozky. Kdyby každý začal mluvit pravdu, veřejnost by se dozvěděla, jak se ČKS dostala k moci; o únosech, vraždách, pěstování opia, zbabělosti a manipulaci s informacemi v době války proti Japonsku, o čistkách ČKS apod. ČKS kdysi tvrdila: „Bez lži se nedá dosáhnout ničeho významného.“ Potom, co se chopila moci, zahájila politické boje a způsobila si mnoho krvavých dluhů. Šíření pravdivosti by proto pro ČKS znamenalo jistou zkázu.

Falun Gong hlásá soucit, to znamená: brát ohled na druhé a být za každých okolností laskavý k ostatním. ČKS vždy prosazovala „tvrdou ruku“ a bezohledně si razila cestu vpřed. Vzorný hrdina ČKS Lej Feng svého času řekl: „K našim nepřátelům musíme být neúprosní a bezcitní jako krutý mráz.“ Ve skutečnosti ČKS nezacházela takovým způsobem jen se svými nepřáteli; k lidem z vlastních řad se nechovala o nic lépe. Ať už šlo o samotné zakladatele strany, velitele armády či ministry, nebo dokonce o prezidenta země – všichni byli svou vlastní stranou nemilosrdně vyslýcháni, brutálně bití a mučeni. Tyto čistky takzvaných „třídních nepřátel“ byly tak odporné, že se z toho člověku ježily vlasy na hlavě. Kdyby ve společnosti vládl soucit, k ničemu takovému by nikdy nedošlo.

V knize Marxe a Engelse *Komunistický manifest* se uvádí, že „dějiny každé společnosti jsou dějinami třídního boje“. Tato slova reprezentují komunistické pojetí dějin a světa. Falun Gong naopak zdůrazňuje, že dojde-

-li k nějakému sporu, měl by se člověk nejdříve podívat do sebe a hledat nedostatky v sobě. Tato introspekce a sebeovládání úplně odporuje útočné povaze ČKS.

Zápas byl pro komunistickou stranu vždy hlavním prostředkem k získání moci a k přežití. Aby „oživila svého revolučního ducha“, pravidelně vyvolává politické tlaky. Ty mají potlačit odlišně smýšlející skupiny lidí. Tento proces násilí a lži se stále opakuje, obnovuje a posiluje strach v lidech a utužuje moc komunistické strany. Filozofie, o kterou se komunistická strana opírá, je úplným protikladem toho, co učí Falun Gong.

ČKS SE SPOLÉHÁ NA LIDSKÝ STRACH, ABY SI UDRŽELA SVOU MOC. LIDÉ SE SPRAVEDLIVÝM SMÝŠLENÍM SE VŠAK NEBOJÍ

Lidé, kteří rozumějí pravdě, nemají strach. Křesťanství bylo pronásledováno po více než 300 let. Mnoho křesťanů bylo popraveno, upáleno, utopeno nebo posloužilo za potravu lvům. Svě víry se však nevzdali. Když buddhismus procházel problematickým údobím v dějinách, buddhisté zůstali pevní ve své víře.

Záměrem ateistické propagandy je dosáhnout toho, aby lidé nevěřili v existenci nebe, pekla a karmické odplaty, takže lidé úplně ztratí morální zábrany. Místo toho se zaměřují jen na majetek a vlastní pohodlí jako na realitu tohoto světa. Slabosti lidské povahy potom mohou být lehce manipulovatelné a komunistická strana může použít metody zastrašování nebo pokoušení, aby získala úplnou kontrolu nad lidmi. Lidé se silnou vírou jsou však schopni vidět za život a smrt a iluze tohoto světa s nimi nepohnou. Pokoušení a hrozby pozemského světa berou zlehka, a tak je strana nemůže nijak ovládat.

ČKS PŘEKÁŽEJÍ VYSOKÉ MORÁLNÍ PRINCIPY FALUN GONGU

Po červnovém masakru v roce 1989 ideologie ČKS zcela upadla. V srpnu 1991 se zhroutila Komunistická strana Sovětského svazu a následovaly dalekosáhlé změny režimů ve východní Evropě. ČKS byla kvůli těmto událostem pod obrovským tlakem. Život strany byl ohrožen, doma i v zahraničí zažila obrovské krize. V té době už nebyla schopna svést svoje členy dohromady učením marxismu, leninismu a maoismu. Místo toho

se tedy zkorumpovala a začala si jejich věrnost kupovat. Kdokoliv se stane jejím členem, získá osobní výhody pomocí korupce a zpronevěry – takové, které jiní mít nemohou. Především po Teng Siao-pchingově cestě jižní Čínou v roce 1992 se bujně rozrostla korupce a profitování vládních úředníků zejména v oblasti trhu s nemovitostmi a obchodu s cennými papíry. Legální mnohoženství, pašeráctví a obchodování na černém trhu se rozmohly po celé zemi, stejně jako pornografie, hazard a drogy. Přestože by nebylo fér tvrdit, že všichni členové strany jsou špatní, veřejnost ztratila důvěru ve vládní protikorupční aktivity a je jí zřejmé, že více než polovina státních úředníků na vyšších místech samosprávy je zkorumpovaná.

Ve stejné době oslovila srdce milionů lidí vysoká morální úroveň, kterou vykazují praktikující Falun Gongu na základě principů „pravdivosti, soucitu a snášenlivosti“. Falun Gong nastavuje zrcadlo pocestnosti, v němž se přirozeně odráží špatnost komunistické strany.

ČKS NEMOHLA SNĚST ZPŮSOB, JAKÝM SE FALUN GONG ŠÍŘIL A ORGANIZOVAL

Falun Gong se předává jedinečným způsobem – od člověka k člověku, od srdce k srdci. Má volnou organizační strukturu, každý může kdykoli přijít nebo odejít, jak si přeje. Úplně se tak liší od přísné organizace ČKS. Navzdory přísné organizaci ČKS jsou její politická studia a skupinové schůze (i když se odehrávají i několikrát týdně) pouhou formalitou. Jen málo členů skutečně přijalo ideologii strany. V protikladu k tomu studenti Falun Gongu vědomě následují principy „pravdivosti, soucitu a snášenlivosti“. Díky blahodárnému vlivu Falun Gongu na psychické i fyzické zdraví člověka vzrůstal počet lidí praktikujících Falun Gong obrovskou rychlostí. Žáci dobrovolně studovali a šířili knihy pana Li Chung-č' na vlastní náklady. V krátkém období sedmi let se zvýšil počet praktikujících Falun Gongu z 0 na 100 milionů. Když Číňané po ránu vyšli, aby si zacvičili Falun Gong, hudbu ke cvičení bylo možno slyšet téměř v každém parku v zemi.

Komunistická strana prohlásila, že Falun Gong s ní „soupeří o masy lidí“, a tvrdila, že jde o náboženství. Ve skutečnosti to, co Falun Gong přináší lidem, je kultura a způsob života. Je to kultura předků a základ čínských tradic, které čínský lid kdysi dávno ztratil. Ťiang Ce-min a komu-

nistická strana se Falun Gongu báli, protože věděli, že kdyby tyto tradiční mravní zásady veřejnost přijala, nic by nemohlo zabránit jejich velmi rychlému šíření. Tradiční čínské víry byly komunisty jednoduše odstaveny a desítky let pošlapávány. Návrat k tradicím by byl volbou historie. Byla by to cesta návratu, kterou by si velká většina lidí po letech strádání a utrpení vybrala zcela samozřejmě. Pokud by takovou možnost dostali, lidé by nepochybně rozlišili dobro od zla a pravděpodobně by přestali dělat zlé věci. A to by zcela jistě znamenalo naprosté popření a opuštění toho nejzákladnějšího, co šíří ČKS. Bylo by to jako zaútočit na smrtelnou slabinu ČKS. Když počet lidí cvičících Falun Gong překročil počet členů strany, dovedete si představit hluboký strach a závist ČKS.

V Číně má strana plnou kontrolu nad každou společenskou vrstvou. Na venkově má své buňky v každé vesnici. Ve městech ji najdeme na každém úřadě. Prosakuje až ke kořenům každé státní instituce či podniku. Absolutní monopol a manipulace jsou základní opatření ČKS na udržení režimu. Čínská ústava tento jev eufemisticky pojmenovává tak, že „si strana musí udržovat svou vůdčí pozici“. Studenti Falun Gongu se však očividně více než ke straně přikláněli k „pravdivosti, soucitu a snášenlivosti“. ČKS v tom viděla ohrožení své vůdčí pozice, a to pro ni bylo absolutně nepřijatelné.

KOMUNISTICKÁ STRANA POVAŽUJE TEISMUS FALUN GONGU ZA HROZBU PRO EXISTENCI REŽIMU

Skutečná teistická víra je pro komunistickou stranu závažnou překážkou. Komunistický režim je založen na tzv. „dialektickém materialismu“ a přání vytvořit „nebe na zemi“. Za jeho vytvoření je zodpovědný „předvoj lidstva“ – tedy sama strana. Ateismus komunistické straně umožnil, aby si sama definovala, co je ctnostné, co je dobré a co zlé. Důsledkem toho nemůže být ani řeč o nějaké morálce nebo rozlišování mezi dobrým a zlým. Jediné, co si lidé musí pamatovat, je, že strana je vždy „úžasná, velkolepá a správná“.

Teismus však dává člověku neměnný standard pro rozlišení dobra a zla. Praktikující Falun Gongu rozlišují dobro a zlo měřítky „pravdivosti, soucitu a snášenlivosti“. Tím narušují nepřetržitě úsilí komunistické strany o „sjednocení myšlení lidí“.

Kdybychom pokračovali v této analýze, našli bychom ještě mnoho dalších důvodů. Ale jakýkoliv z pěti výše zmíněných je pro ČKS osudný. Ťiang Ce-min ve skutečnosti Falun Gong potlačuje právě z těchto důvodů. On sám vystavěl svou kariéru na lži o vlastní minulosti, proto je jasné, že se bojí „pravdy“. Utlačováním lidí se stal rychle úspěšným a silným – proto má strach ze „soucitu“. Svou moc si udržel díky politickým rozběrům ve straně – je tedy jasné, že neuznává „toleranci“.

Na malé příhodě můžeme vidět Ťiang Ce-minovu neuvěřitelnou malichernost a závistivost. Muzeum kulturních pozůstatků Che-mu-tu (7 000 let staré ruiny vesnice, objevené roku 1973, které zachycují čínskou kulturu z období mladší doby kamenné) ve městě Jü-jao v provincii Če-ťiang jsou významnou chráněnou historickou a kulturní památkou. Čchiao Š', bývalý předseda Národního lidového kongresu, v něm původně nechal umístit pamětní desku. Když Ťiang Ce-min v září 1992 při návštěvě muzea spatřil nápis od Čchiao Š'a, jeho tvář zkameněla. Personál, který Ťianga doprovázel, znervózněl. Všichni věděli, že Ťiang Čchiao Š'a nesnáší, a věděli také, jak rád se předvádí – Ťiang po sobě zanechal pamětní desku všude, kam přišel – dokonce i když navštívil úřad okresní dopravní policie v Ťi-nanu. Nikdo si nedovolil omezenému Ťiang Ce-minovi oponovat. A tak byla pamětní deska v muzeu v květnu 1993 (pod záminkou renovace) vyměněna.

Mao Ce-tung údajně napsal „čtyři svazky vážných a velkolepých spisů“, zatímco *Vybraná díla Teng Siao-pchinga* zahrnují „teorii o kočce“¹, která má pragmatický podtón. Ťiang Ce-min namáhal svůj mozek, jak jen to šlo, aby vyprodukoval pouhé tři věty, i když bude tvrdit, že napsal „Tři reprezentanty“. Jeho dílo vyšlo v podobě knihy a bylo distribuováno do všech vrstev vládních organizací. Kniha se však prodávala jen proto, že lidé byli donuceni si ji koupit. Respekt členů strany si Ťiang nikdy nezískal. Šířili pomluvy o jeho aféře se zpěvačkou, o jeho trapném výstupu, když na zahraniční cestě zpíval „O sole mio“, nebo o tom, jak se česal v přítomnosti španělského krále. Když zakladatel Falun Gongu, pan Li Chung-č', který se narodil, žil a pracoval jako běžný občan, pořádal své přednášky, přednáš-

1 Teng jednou prohlásil: „Ať je kočka černá, nebo bílá, je dobrá, pokud chytá myši,“ což znamenalo, že účelem ekonomických reforem je přinést prosperitu lidem a není důležité, zda budou mít socialistickou, nebo kapitalistickou formu.

ková síň byla zaplněna profesory, experty různých odvětví a čínskými intelektuály studujícími v zahraničí. Lidé s doktoráty a akademickými tituly cestovali tisíce kilometrů, aby se mohli zúčastnit jeho přednášek. Když pan Li vyučoval na pódiu několik hodin, mluvil plynule a bez jakýchkoliv poznámek. Jeho přednášky byly později přepsány a vydány ve formě knihy. Všechno toto nemohl závistivý Ťiang Ce-min strávit.

Ťiang Ce-min žije marnotratným a chlípným životem. Utratil 900 milionů jüanů (asi 2,3 miliardy Kč) za luxusní letadlo pro vlastní potřeby. Často vybíral peníze z veřejných fondů (ve výši desítek miliard) a sponzoroval jimi podnikatelské aktivity svého syna. Protekcí protlačil své známé a různé patolízaly do vysokých funkcí a uchýlil se k zoufalým a extrémním opatřením, aby zakryl zločiny a zkorumpovanost některých z nich. Toto jsou důvody, proč se Ťiang bojí morální síly Falun Gongu. Ještě více se obává, že nebe a peklo jsou skutečné a že princip „dobro je opláceno dobrem a zlo zlem“, který Falun Gong hlásá, je pravdivý.

I když Ťiang soustředil do svých rukou největší moc v ČKS, protože mu chyběly schopnosti a talent politika, často se obával, že bude přinucen odstoupit pod tlakem neúprosných vnitrostranických bojů o moc. Byl velmi citlivý na svou pozici – být středobodem moci. Aby odstranil rozbroje, zosnoval plány na odstavení svých politických nepřátel Jang Šang-kchuna a jeho bratra Jang Paj-pchinga. V roce 1997 na zasedání 15. sjezdu a v roce 2002 na zasedání 16. sjezdu výboru komunistické strany Ťiang přinutil své oponenty, aby se vzdali svých postů. On sám však ignoroval platné předpisy a své funkce se nadále držel zuby nehty.

V roce 1989 uspořádal Ťiang coby nový generální tajemník ČKS konferenci pro domácí i zahraniční novináře. Francouzský novinář se zeptal na událost, kdy byla studentka vysoké školy kvůli své účasti na nepokojích ze 4. června transportována do provincie S' -čchuan, kde byla nucena tvrdě pracovat na stavbě a kde také byla opakovaně znásilňována místními dělníky. Ťiang odpověděl: „Nevím, jestli to, co říkáte, je pravda nebo ne, ale ta žena je výtržnice. I kdyby to pravda byla, zaslouží si to.“ Čang Č' -sin, žena z kruhu intelektuálů, kterou ČKS umučila během kulturní revoluce za to, že otevřeně vyslovila svůj názor, byla během vazby skupinově znásilňována a poté jí bylo proříznuto hrdlo, aby nevyzradila pravdu. Ťiang Ce-min by asi i v tomto případě argumentoval, že si to zasloužila, což vypovídá o jeho kruté a úchylné povaze.

Ve stručnosti: Ťiangova zvrácená mentalita, hlad po diktátorské moci, krutost a strach z „pravdivosti, soucitu a snášenlivosti“ jsou příčinami, které ho přiměly k zahájení iracionální kampaně na likvidaci Falun Gongu. Takový postup byl zcela v souladu s běžnými praktikami ČKS.

III. TAJNÁ DOHODA ŤIANG CE-MINA S ČKS

Ťiang Ce-min je známý svými politickými podvody a předváděním se. Stejně známá je i jeho nekompetentnost a ignorance. I když si z celého srdce přál zlikvidovat Falun Gong, nepodařilo se mu to, protože Falun Gong je hluboce zakořeněn v čínské kultuře. Lidé si ho už oblíbili a vytvořil si širokou společenskou základnu. ČKS měla také v úmyslu Falun Gong vykořenit. Ťiang Ce-min využil své pozice generálního tajemníka strany a osobně tvrdý zákrok proti Falun Gongu zahájil. Efekt spolupráce a vzájemného souznění Ťiang Ce-mina a ČKS se dá přirovnat k lavině, kterou způsobí horolezec svým křikem.

Předtím, než Ťiang vydal rozkaz, aby bylo zakročeno proti Falun Gongu, ČKS už začala s vyšetřováním, monitorováním a konstruováním obvinění proti Falun Gongu. Zkorumpovaná strana se instinktivně cítila ohrožena „pravdivostí, soucitem a snášenlivostí“, a také tím, jak se Falun Gong nepředvídatelně rychle rozšířil. Tajní agenti Veřejné bezpečnosti pronikli mezi praktikující Falun Gongu již v roce 1994, ale nepodařilo se jim zjistit nic podezřelého, a někteří z nich dokonce začali Falun Gong sami cvičit. Roku 1996 deník *Kuang-ming (Guangming Daily)* porušil „tři omezení“, vládní opatření týkající se čchi-kungu (tj., že stát aktivity čchi-kungu nepodporuje, nezasahuje do nich ani je neodsuzuje), tím, že publikoval článek, který tvrdil, že Falun Gong je politicky orientovaný. Od té doby politici a „vědci“ spjatí s Veřejnou bezpečností neustále způsobovali Falun Gongu těžkosti. Na začátku roku 1997 dal Luo Kan – tajemník Politického a soudního výboru Ústředního výboru ČKS – ústředí Veřejné bezpečnosti příkaz k celostátnímu vyšetřování Falun Gongu se záměrem najít důkazy potřebné k jeho zákazu. Potom, co přišly zprávy z celé země o tom, že „žádné důkazy nebyly dosud nalezeny“, Luo Kan vydal přes první kancelář Ministerstva veřejné bezpečnosti (také známé jako Úřad politické bezpečnosti) oběžník č. 555 – „Upozornění na zahájení vyšetřování Falun Gongu“. Poprvé

označil Falun Gong za „zlý kult“ a dal rozkaz policejním oddělením po celé zemi na jeho systematické vyšetřování a nasazení tajných agentů na shromáždění důkazů proti němu. Vyšetřování však nepřineslo žádný důkaz, který by jeho obvinění potvrdilo.

Předtím, než ČKS na Falun Gong tvrdě udeřila, potřebovala najít tu správnou osobu, která by spustila mechanismy perzekuce. Bylo na Ťiangovi, aby se jako hlava ČKS k této otázce nějak postavil. Vůdce ČKS měl jako jednatel svou dobrou i špatnou stránku. Kdyby se přiklonil ke straně dobra, mohl na nějakou dobu zlou povahu ČKS umírnit; rozhodl se však jinak a povaha ČKS se opět projevila.

Během studentského demokratického hnutí v roce 1989 Čao C'-jang, generální tajemník Ústředního výboru ČKS, neměl v úmyslu studenty potlačit, ale osm starších členů strany, kteří měli v rukou moc ČKS, trvalo na rázném zásahu proti studentům. Teng Siao-pching tehdy řekl: „Raději zabijeme 200 000 lidí výměnou za dvacet let stability.“ Těch „20 let stability“ vlastně znamenalo dalších dvacet let pod nadvládou strany. Tato myšlenka byla v souladu se základním cílem diktatury ČKS, takže ji strana přijala.

V případě Falun Gongu byl Ťiang Ce-min jediným ze sedmi členů Stálé komise Ústředního výboru ČKS, který trval na „vyhlazení“ Falun Gongu. Svě jednání odůvodnil tím, že je nevyhnutelné pro „přežití strany i národa“, a to zapůsobilo na nejcitlivější nerv ČKS a probudilo její bojovnost.

Snahy Ťiang Ce-mina o udržení osobní moci a snahy ČKS udržet si svůj diktát se v tomto bodě zcela sjednotily. V podvečer 19. července 1999 Ťiang Ce-min předsedal konferenci nejvýše postavených státních úředníků. Osobně „sjednotil“ porozumění všech sedmi členů Stálé komise Ústředního výboru ČKS, povznesl vlastní politickou moc nad zákony země a sám rozhodl o tvrdém zákroku proti Falun Gongu. Zakázal ho ve jménu čínské vlády a systémem lží začal klamat veřejnost. Kruté mechanismy ČKS byly naplno použity ve zdrcujícím potlačení milionů nevinných praktikujících Falun Gongu.

Kdyby byl generálním tajemníkem ČKS v té době někdo jiný než Ťiang Ce-min, možná by k potlačení Falun Gongu nikdy nedošlo. V tomto ohledu je možné říct, že ČKS Ťiang Ce-mina využila.

Na druhé straně – kdyby si ČKS svou krvelačnou a dravou povahou nenadělala otřesné a krvavé dluhy, nebyl by pro ni Falun Gong hrozbou.

Bez úplné a všudypřítomné kontroly každé společenské vrstvy by Ťiang Ce-minův úmysl potlačit Falun Gong nezískal zázemí organizační, finanční a propagandistické, podporu diplomatů, zaměstnanců věznic, policie, Státní bezpečnosti a vojska ani tzv. „podporu“ ze strany náboženství, vědy a technologií, demokratických stran, dělnických organizací, svazáckých výborů, ženských svazů atd. Z tohoto pohledu lze zase říci, že Ťiang Ce-min využil ČKS.

IV. JAK ŤIANG CE-MIN POUŽIL ČKS NA PRONÁSLEDOVÁNÍ FALUN GONGU

Ťiang Ce-min zneužil zásadu ČKS, že „všichni členové strany musejí být podřízeni Ústřednímu výboru“, a využil k pronásledování Falun Gongu státní mašinérii. Její součástí je mnoho subjektů: vojsko, média, oddělení Veřejné bezpečnosti, policie, polovojenská policie, státní bezpečnostní ozbrojené síly, soudní systém, Lidový kongres, diplomatický sbor, jakož i pseudonáboženské skupiny. Vojsko a polovojenská policie se přímo zúčastňovaly únosů a zatýkání praktikujících. Čínská média zase pomáhala Ťiang Ce-minovu režimu v rozšiřování lži a očerňování Falun Gongu. Státní bezpečnostní systém Ťiang Ce-min využil na shromažďování a šíření informací, vymyšlení lží a dezinformací pro zpravodajské služby. Lidový kongres a soudní systém se tvářily, že „jsou na straně zákona“, a pomocí právních principů kryly zločiny spáchané Ťiang Ce-minem a ČKS, čímž velmi účinně podváděly veřejnost. Přeměnily se v prostředek, který Ťiang Ce-minovi sloužil a kryl ho. Ve stejné době čínská diplomacie rozšiřovala lži u mezinárodní veřejnosti a politicky i ekonomicky motivovala zahraniční vlády, jejich nejvyšší činitele i mezinárodní média, aby mlčeli o otázce pronásledování Falun Gongu.

V průběhu pracovní konference Ústředního výboru, na které bylo nařízeno potlačení Falun Gongu, Ťiang Ce-min řekl: „Jednoduše nevěřím, že ČKS nemůže porazit Falun Gong.“ Také objasnil tři body svého postupu proti praktikujícím: „Zničte jejich pověst, zruinujte je finančně a zlikvidujte fyzicky.“ Kampaň na potlačení Falun Gongu byla následně spuštěna v plném rozsahu.

VYUŽÍVÁNÍ MÉDIÍ NA BLOKOVÁNÍ TOKU INFORMACÍ

Politiku „zničení pověsti praktikujících“ zahájila vládní média 22. července 1999 – třetí den po odstartování kampaně na zatčení přívrženců Falun Gongu – a následovala příklad Centrální čínské televize v Pekingu (CCTV), která ve zbývajících měsících roku 1999 vysílala sedm hodin denně vykonstruovanou očerňující propagandu. Producenti těchto pořadů začali s překrucováním slov pana Li Chung-č, zakladatele Falun Gongu, potom se vrhli na případy takzvané sebevraždy, vraždy a smrti, způsobené odmítnutím léků. Udělali všechno možné, aby co nejvíce očernili Falun Gong a jeho zakladatele.

Nejpublikovanější případ se týkal vyjmutí slova „ne“ z projevu pana Li Chung-č, který pronesl jednou na veřejnosti: „Událost takzvané exploze Země neexistuje.“ Program televize CCTV obrátil toto prohlášení na „Událost takzvané exploze Země existuje“ a „dokumentoval“ tak, že Falun Gong hlásá teorie o konci světa. Překrucování se používalo i v případech, kdy se zločiny běžných kriminálních svalovaly na praktikující Falun Gongu. Vražda vykonaná duševně nemocným Fu I-pinem v Pekingu a smrtelná otrava žebráka v provincii Če-ťiang byly nespravedlivě svaleny na Falun Gong.

Více než 2 000 novinových titulů, 1 000 časopisů a stovky místních televizních a rozhlasových stanic začaly pod vedením ČKS ostrou kampaň na pošpinění Falun Gongu. Propagandistické programy byly šířeny dále mimo Čínu přes oficiální tiskovou agenturu Sin-chua, Čínskou zpravodajskou agenturu, Čínskou zpravodajskou agenturu v Hongkongu a ostatní zahraniční média kontrolovaná ČKS. Podle dostupných statistik bylo v krátkém období šesti měsíců uveřejněno nebo odvysíláno více než 300 000 zpravodajských článků a programů zaměřených na očerňování Falun Gongu. Nesčetné množství lidí tak bylo podvedeno a jejich mysli byly otráveny lživou propagandou.

Na čínských velvyslanectvích v zahraničí bylo vystaveno obrovské množství alb, CD a publikací, které Falun Gong kritizovaly a očerňovaly. Na webové stránce čínského Ministerstva zahraničních věcí bylo uveřejněno množství podobně laděných článků.

Během konference Asijsko-pacifického hospodářského společenství (APEC) na Novém Zélandu, která se konala na konci roku 1999, jsme

mohli vidět, jak Ťiang Ce-min horlivě rozdává letáky očerňující Falun Gong každému představiteli více než deseti zemí zúčastněných na konferenci. Při návštěvě Francie Ťiang Ce-min na tiskové konferenci označil Falun Gong za „kult zla“; snažil se tak zničit jeho pověst v zahraničí.

Temný mrak útlaku šokoval celou zemi. Naznačoval, že opět začíná drastické období, v mnohém podobné kulturní revoluci.

Nejodpornější z pokusů očernit Falun Gong byl takzvaný incident „sebeupálení“, zosnovaný v lednu 2001, který byl neslýchanou rychlostí šířen do celého světa tiskovou agenturou Sin-chua. Od té doby, kdy byl tento incident zveřejněn, jej vyšetřovaly různé mezinárodní organizace, včetně Agentury pro mezinárodní výchovu a rozvoj při OSN v Ženevě. Ta jej hodnotila jako zinscenovaný vládou s úmyslem klamat veřejnost. V rozhovoru později jeden člen televizního štábu CCTV přiznal, že vysílaný záznam o incidentu byl sestaven ve studiu.

Lež má vždycky krátké nohy. Zatímco ČKS šířila fámy a vymýšlela lži, vynaložila veškeré své úsilí a moc, aby blokovala informační kanály. Nemilosrdně tak bránila pronikání jakýchkoli zpráv o Falun Gongu a jeho aktivitách ze zahraničí a znemožňovala jeho spravedlivou obhajobu. Všechny knihy a ostatní materiály Falun Gongu byly bez výjimky zničeny. Byla přijata rázná opatření proti pokusům zahraničních médií uspořádat rozhovory s čínskými praktikujícími. Ta zahrnovala násilnou deportaci novinářů z Číny, nátlak vyvíjený na zahraniční média a výhrůžky, že jim bude jednou provždy odepřen vstup do Číny nebo zakázáno působit na jejím území.

Praktikující Falun Gongu v Číně, kteří se snažili zahraničí informovat o skutečné situaci a předat dál materiály, zachycující nelidský nátlak úřadů, byli ČKS umlčeni. Li Jen-chua, šedesátiletá paní z města Ta-š' -čchien v provincii Lien-ning, byla 1. února 2001 unesena policií, když roznášela materiály s informacemi o pronásledování Falun Gongu, a policie ji ubila k smrti. Aby zakryli svůj zločin, policie prohlásila, že žena zemřela, protože ji Falun Gong „očaroval“.

Přes deset učitelů a studentů z renomované Univerzity Tsinghua bylo posláno na dlouhý čas do vězení za to, že rozdávali materiály týkající se Falun Gongu. Z důvodů šíření faktů o znásilnění, které utrpěla ve vazbě paní Wej Sing-jen (praktikující Falun Gongu a absolventka Čchung-čchingské univerzity), bylo sedm praktikujících Falun Gongu v Čchung-čchingu obviněno z trestného činu a na dlouhou dobu posláno do vězení.

UKLÁDÁNÍ POKUT A PLENĚNÍ DOMŮ BEZ SOUDNÍHO PROCESU

Celý státní aparát Čínské komunistické strany se zapojil do politiky „ruinování učedníků Falun Gongu po finanční stránce“. Během více než pěti let pronásledování byly stovky tisíc praktikujících Falun Gongu pokutovány částkami od tisíce po desítky tisíc jüanů ve snaze způsobit jim těžké finanční ztráty. Místní státní správa, policejní stanice a oddělení Veřejné bezpečnosti uvalovaly na praktikující tyto pokuty svévolně a bez jakéhokoli oprávnění. Ti, kteří je byli nuceni zaplatit, nedostali na vydané prostředky žádná potvrzení ani jim nebylo vysvětleno, jaké zákony údajně porušili, o řádném soudním procesu ani nemluvě.

Dalším způsobem pronásledování jsou vloupání do domovů praktikujících a jejich následná plnění. Ti, kteří zůstávají pevní ve své víře, musejí čelit neoprávněným prohlídkám a policie plení jejich obydlí a zabavuje jim bez jakéhokoli oprávnění peníze a jiné cennosti. Na venkově zabírají úřady praktikujícím potraviny a uskladněné obilí. Žádné ze zabavených věcí nebyly zdokumentovány ani za ně v náhradu nebylo vydáno žádné potvrzení. Ti, kteří majetek „úředně zabavovali“, si ho obvykle nechali pro sebe.

Mnoho praktikujících bylo propuštěno ze zaměstnání. Na venkově je praktikujícím Falun Gongu vyhrožováno konfiskací pozemků. ČKS přitom nebere ohled ani na praktikující v důchodovém věku. Vláda jim zastavuje vyplácení důchodů a vystěhovává je z jejich domovů. Některým praktikujícím Falun Gongu, kteří podnikali, byl zabaven majetek a jejich bankovní účty byly zmrazeny.

ČKS zapojila do svých trestných činů také společnost v okolí praktikujících. Vydala nařízení, že jestli budou praktikující Falun Gongu objeveni v jakékoli pracovní jednotce nebo ve státním podniku, vedoucí a zaměstnanci těchto podniků nedostanou prémie a nebudou povýšeni. Takto se ČKS snaží ve společnosti podnítit nenávisť proti praktikujícím Falun Gongu. Členové jejich rodin a příbuzní čelí výhrůžkám propuštění z práce, vyloučení dětí ze škol a vystěhování z bydliště. Všechna tato opatření slouží stejnému účelu: odříznout praktikující od jakéhokoliv možného zdroje příjmu, a tak je přinutit, aby se vzdali své víry.

KRUTÉ ZPŮSOBY MUČENÍ A SVĚVOLNÉ ZABÍJENÍ

Strašná politika „fyzické likvidace praktikujících Falun Gongu“ je vykonávána v první řadě policií, prokurátory a čínským soudním systémem. Na základě statistik z internetové stránky Minghui bylo za posledních pět let zabito nejméně 1 143 praktikujících Falun Gongu. Úmrtí se vyskytla ve více než 30 provinciích, samosprávných regionech a městech, za něž je zodpovědná čínská vláda. K 1. říjnu 2004 byla provincií s nejvyšším počtem úmrtí Chej-lung-ťiang, následovaly provincie Ťi-lin, Liao-ning, Che-pej, Šan-tung, S'-čchuan a Chu-pej. Nejmladší oběti bylo jen 10 měsíců, nejstarší 82 let. Ženy tvořily 51,3 %. Starších 50 let bylo 38,8 %. Funkcionáři ČKS v soukromí přiznali, že skutečný počet praktikujících, kteří zemřeli na následky pronásledování, je mnohem vyšší.

Na praktikující jsou používány různé způsoby mučení. Bití, bičování, mučení elektrickými šoky, vystavování teplotám pod bodem mrazu, svazování provazy a věšení na strop, pálení cigaretami, ohněm nebo rozžhavenými předměty, vtoukání ostrých bambusových hůlek kladivem pod nehty, sexuální zneužívání a znásilňování – tento výčet zdaleka nezahrnuje vše. V říjnu 2000 v táboře nucených prací Ma-san-ťia v provincii Liao-ning dozorcí strhali šaty z osmnácti žen praktikujících Falun Gong a vhodili je do mužských vězeňských cel, aby je trestanci znásilnili a zneužili podle libosti. Všechny tyto zločiny jsou plně zdokumentovány a jsou příliš početné na to, aby mohly být i jen vyjmenovány.

Další běžnou formou nelidského mučení je použití „psychiatrického léčení“. Normální, racionální a zdraví praktikující Falun Gongu jsou protizákonně zavíráni do psychiatrických zařízení, kde jsou jim vstřikovány neznámé drogy, které poškozují centrální nervový systém. Následkem toho někteří utrpěli částečné nebo úplné ochrnutí. Někteří zcela ztratili zrak či sluch. Některým selhaly svaly či vnitřní orgány. Někteří částečně či zcela ztratili paměť a stali se mentálně retardovanými. Někteří praktikující utrpěli vážné poškození vnitřních orgánů. Několik studentů se úplně duševně zhroutilo. Někteří dokonce krátce po vstříknutí drog zemřeli.

Statistiky ukazují, že případy praktikujících Falun Gongu, kteří byli pronásledováni „psychiatrickým léčením“, byly potvrzeny ve 23 z 33 čínských provincií, samosprávných regionů a obcí. Do pronásledování se zde zapojilo na 100 místních psychiatrických zařízení. Z těchto statistik

a z počtu případů vyplývá, že protizákonné používání toxických látek na přívržencích Falun Gongu bylo dobře naplánovanou, systematicky provedenou likvidační metodou. Nejméně 1 000 duševně zdravých praktikujících bylo proti své vůli posláno do psychiatrických zařízení nebo do drogových rehabilitačních center. Mnohým z nich byly násilně vpichnuty nebo podány drogy, které poškozují centrální nervový systém. Praktikující Falun Gongu byli také spoutáni provazy a mučeni elektrošoky. Přinejmenším 15 z nich tímto způsobem přišlo o život.

ÚŘAD 610 PŘEKRAČUJE RÁMEC ZÁKONA

7. června 1999 Ťiang Ce-min neopodstatněně očernil Falun Gong na politickém sjezdu ČKS. Klasifikoval otázku Falun Gongu jako „třídní boj“ a praktikující Falun Gongu označil za politické nepřátele ČKS. Podráždil bojovný reflex ČKS a vydal rozkaz, aby byl v Ústředním výboru zřízen „Úřad pro vyřešení otázky Falun Gongu“. Ten byl založen 10. června, a odtud dostal název „Úřad 610“. Postupně byly Úřady 610, sloužící k pronásledování Falun Gongu, založeny po celé zemi na všech úrovních státní správy, od nejvyšší po nejnižší. Politické a soudní komise, média, orgány Veřejné bezpečnosti, prokurátoři, lidové soudy a národní bezpečnostní orgány jsou podřízeni výboru strany a slouží jako její nájemní vrahové a profesionální zabijáci. Úřad 610 sice formálně podléhá Státní radě, ale ve skutečnosti jde o stranickou organizaci, která existuje mimo rámec státu a čínské vlády. Je osvobozen od zákonných omezení, nařízení a nepodléhá národní politice. Jde o všemocnou organizaci podobnou gestapu v nacistickém Německu – její pravomoci převyšují soudní systém a ona svévolně nakládá se zdroji celé země. 22. července 1999 uveřejnila tisková agentura Sin-chua projevy funkcionářů Ústředního ministerstva vnitra a Ústředního ministerstva propagandy ČKS, v nichž tito lidé vyjádřili svou podporu pronásledování Falun Gongu. Všechny tyto subjekty v této věci dále spolupracovaly v rámci organizačního systému ČKS a uskutečňovaly Ťiang Ce-minův nenávistný plán.

V mnoha případech vyšlo najevo, že nejen oddělení Veřejné bezpečnosti, ale ani prokurátoři či lidové soudy nemají žádnou moc se v jakémkoli případě, který se týkal Falun Gongu, samostatně rozhodnout. Musejí jednoduše dodržovat příkazy Úřadu 610. Když si rodiny praktikujících,

kteří byli zatčeni, zadržováni či umučeni, stěžovaly na Veřejnou bezpečnost, prokuraturu a lidové soudy, bylo jim řečeno, že všechna rozhodnutí jsou vykonávána Úřadem 610.

Existence Úřadu 610 však nemá žádný právní základ. Když vydával rozkazy všem orgánům v systému ČKS, nebyly to obyčejné písemné příkazy nebo oznámení, vše probíhalo na bázi ústní komunikace. Kromě toho bylo všem, kdo rozkazy poslouchal, zakázáno pořizovat zvukové nebo obrazové nahrávky – nebylo dokonce ani dovoleno dělat si písemné poznámky.

Použití dočasného nástroje diktatury je taktika, kterou strana používala, kdykoli potřebovala, a úplně přitom ignorovala zákon. V průběhu všech předcházejících politických čistek opakovaně zřizovala dočasné orgány, jako např. „Ústřední tým Velké kulturní revoluce“, aby vedly a šířily tyranii Čínské komunistické strany po celé zemi.

ČKS vytvořila během své dlouhodobé tyranie a „vlády železné ruky“ nejsilnější a nejhorší systém státního teroru, který v sobě zahrnuje násilí, lži a omezování svobody slova a práva na informace. Její nelidskost a způsoby, jakými klame a podvádí lidi, jsou skutečně na vysoce „profesionální“ úrovni. Míra a rozsah špatných skutků strany nemají ve světě obdoby. ČKS se ve všech předcházejících politických hnutích a čistkách systematicky zdokonalila v efektivních metodách trestání, ubližování a zabíjení lidí, k nimž používá nejpromyšlenější, nejkrutější a nejpodvodnější způsoby, jaké si jen lze představit. V případě zmiňovaném dříve nemohl muž vydržet výhrůžky ze strany policie a uškrtil svou dobrou a hodnou ženu. Takové je ovoce státního teroru ČKS, který zahrnuje mediální podvádění lidí, politické tlaky, vyhrožování a falešné obviňování za účelem zdeformování lidské povahy a podněcování nenávisti.

STRANA PŘI PERZEKUCI POUŽÍVÁ ARMÁDU A FINANČNÍ ZDROJE ZEMĚ

Strana kontroluje všechny státní ozbrojené síly, a to jí dovoluje bez obav vyvíjet nátlak na lidi a dělat věci tak, jak se jí zlíbí. Při pronásledování Falun Gongu Ťiang Ce-min nepoužil jen policii a její polovojenské složky, během července a srpna 1999 – kdy stovky tisíc, a dokonce miliony obyčejných lidí z celé země zamýšlely jít s prázdnýma rukama do Pekingu apelovat za Falun Gong – okamžitě zaktivizoval i ozbrojené vojenské síly.

Všechny hlavní ulice v Pekingu byly lemovány vojáky s nabitými zbraněmi. Ti ve spolupráci s policií zastavovali a zatýkali praktikující, kteří přišli apelovat. Ťiang Ce-min povolal ozbrojené síly ČKS, aby dláždily cestu ke krvavému pronásledování.

Strana kontroluje státní finance, což Ťiang Ce-minovi poskytlo finanční oporu pro toto pronásledování. Vysoce postavený úředník soudního oddělení provincie Liao-ning jednou na konferenci v táboře nucených prací Ma-san-tia řekl: „Finanční zdroje použité na potlačení Falun Gongu již přesáhly výdaje na válku.“

Zatím není jasné, kolik zdrojů ze státního rozpočtu a z daní vybraných od lidí strana na pronásledování Falun Gongu použila. Jde však o obrovskou sumu. V roce 2001 ukázaly informace zevnitř Oddělení veřejné bezpečnosti ČKS, že pouze na jednom místě – na náměstí Tchien-an-men – dosáhly výdaje na zatýkání praktikujících Falun Gongu 1,7 až 2,5 milionu jüanů za den, tj. 620 až 910 milionů jüanů za rok. V celé zemi, od měst až k vzdáleným venkovským oblastem, od policie na policejních stanicích a odděleních Veřejné bezpečnosti až k zaměstnancům všech složek Úřadu 610, Ťiang Ce-min zaměstnal nejméně milion lidí na pronásledování Falun Gongu. Samotné náklady na mzdy a odměny státních úředníků za pronásledování dosáhly výšky několika miliard jüanů. Ťiang Ce-min navíc použil obrovskou částku na rozšiřování táborů nucených prací, aby měl praktikující Falun Gongu kde věznit, investoval i do vybudování center a stanic na vymývání mozků. Například v prosinci 2001 investoval Ťiang 4,2 miliardy jüanů na vybudování těchto center, ve kterých měli být praktikující „napravováni“. Utratil obrovskou sumu i na podněcování a nabádání velkého počtu lidí k účasti v pronásledování. V mnoha oblastech byla odměna za dopadení praktikujícího několik tisíc nebo dokonce deset tisíc jüanů. Tábor nucených prací Ma-san-tia v provincii Liao-ning je jedním z nejhorších míst určených k likvidaci praktikujících Falun Gongu. Strana odměnila ředitele tohoto tábora Sua 50 tisíci jüany a jeho zástupce Šaa 30 tisíci jüany.

Ťiang Ce-min – bývalý generální tajemník ČKS – je tím, kdo spustil pronásledování Falun Gongu, a tím, kdo celý proces zosnoval a řídil. Použil k tomu mechanismy Čínské komunistické strany a nese za tento historický zločin nevyhnutelnou zodpovědnost. Kdyby však nebylo ČKS a jejich mechanismů násilí, zformovaných během mnoha politických

kampaní, Ťiang Ce-min by nemohl takovému obludnému pronásledování začít a uskutečnit.

Ťiang Ce-min a ČKS využívají jeden druhého. Svým postupem proti „pravdivosti, soucitu a snášenlivosti“ riskují všeobecné odsouzení. Nekalá spolupráce Ťianga a ČKS je pravou příčinou tohoto tragického a absurdního zločinu proti lidskosti.

V. ŤIANG CE-MIN ROZKLÁDÁ ČKS ZE VNITŘ

Ťiang Ce-min, motivován svými osobními zájmy, využil zlo vlastní ČKS, aby zahájil rozsáhlé pronásledování zaměřené na nevinné lidi, kteří následují „pravdivost, soucit a snášenlivost“. Začal boj proti společenské síle, která byla vysoce prospěšná zemi i společnosti a nikomu neškodila. Toto pronásledování nejenže vtáhlo celou zemi a lidi do zločinů a katastrof, ale také zničilo stranu v jejích samotných základech.

Ťiang Ce-min využil stranu, aby zapojila všechny druhy zlých prostředků z historie na skoncování s Falun Gongem. Právo, morálka a lidskost utrpěly velkou újmu, čímž se od základu podlomila všechna důvěryhodnost režimu, nutná pro zachování jeho moci.

Ťiangův režim použil všechny dostupné finanční, materiální a lidské zdroje, aby Falun Gong potlačil – to způsobilo celé zemi a společnosti obrovské zatížení a ohromný tlak na finanční systém. Strana už nedokáže dlouhodobě podporovat tak masivní pronásledování. Aby ho udržela, může použít už jen úspory svých řadových občanů, vydávat státní dluhopisy a lákat zahraniční investory.

Strana a Ťiang Ce-min použili celý repertoár nástrojů propagandy, aby vytvářeli fámy a pomluvy, očeřňovali Falun Gong a ospravedlnili nátlak a pronásledování. Avšak lež má krátké nohy – až budou všechny lži definitivně odhaleny, zlo odhaleno a všem ozřejmeno, jejich propagandě už nikdo neuvěří. Strana definitivně ztratí důvěru a srdce lidí.

Na začátku represe proti Falun Gongu v roce 1999 Ťiang Ce-min zamýšlel „vyřešit“ otázku Falun Gongu za „tři měsíce“. Strana podcenila sílu Falun Gongu, sílu tradice a víry.

Od dávných dob zlo nikdy nedokázalo zvítězit nad poctivostí. Nedokáže vykořenit dobrotu z lidských srdcí. Uplynulo pět let, a Falun Gong je

stále Falun Gongem. Ba co víc, rozšířil se do celého světa. Ťiang Ce-min a strana utrpěli v tomto zápase dobra se zlem krutou porážku. Jejich nečestná a krutá povaha se úplně odhaluje. Nechvalně známý Ťiang Ce-min je obklíčen problémy doma i v zahraničí a čelí mnoha soudním procesům a žalobám, které žádají, aby byl postaven před soud.

Strana původně zamýšlela použít tvrdý zákrok na upevnění své tyranie. Místo toho se do krajnosti vyčerpala. Stranu už teď nelze nijak oživit. Je jako shnilý, vysušený strom. Zhrouť se sám od sebe při poryvu větru. Jakékoli snahy o záchranu strany jdou proti proudu dějin. Nejen že jsou marné, ale zničí i budoucnost těch, kdo se o ni pokusí.

ZÁVĚR

Bývalý předseda ČKS Ťiang Ce-min je tím, kdo zahájil, zorganizoval a vedl toto kruté pronásledování. Naplno využil moc, postavení, disciplinární metody a mechanismy politických hnutí ČKS, aby zahájil pronásledování Falun Gongu. Nese nevyhnutelnou zodpovědnost za tento historický zločin. Na druhé straně, kdyby nebylo ČKS, Ťiang Ce-min by nebyl schopen spustit a řídit toto kruté pronásledování. Strana se od doby, kdy byla založena, stavěla proti spravedlnosti a dobrotě. Tím, že si vybrala útlak za nástroj moci a pronásledování za svou speciální schopnost, ČKS založila svou vládu na přísné kontrole mysli lidí, kteří mají následovat jedinou, centrální stranu. Kvůli své základní povaze se strana obává „pravdivosti, soucitu a snášenlivosti“ a považuje Falun Gong za nepřítele. Z tohoto pohledu byl její útlak a pronásledování Falun Gongu nevyhnutelné. Protože Ťiang Ce-min a ČKS útočili na ČKS, dali příležitost k šíření lži, zla, násilí, jedu, zkaženosti a korupce. To, co následovalo na území Číny, byl rozsáhlý morální úpadek, který se dotkl všech.

Dohoda mezi ČKS a Ťiang Ce-minem svázala jejich osudy dohromady. Falun Gong teď žaluje Ťiang Ce-mina. V den, kdy bude Ťiang postaven před soud, bude osud ČKS zpečetěn. Nebeské principy netolerují ty, kdo řídili nelidské pronásledování proti skupině dobrých lidí, kteří následují „pravdivost, soucit a snášenlivost“. Zlé skutky Ťiang Ce-mina a ČKS lidem poslouží jako věčné a hluboké poučení.

